

РЕШЕНИЕ

№ 6853

гр. София, 01.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Георги Бозуков

Ева Пелова

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8686** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 03.08.2020 г. по НАХД № 18052/2019 г. на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение , 133-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 344341-F371318/29.06.2018 г., издадено от зам.- директор на ТД на НАП - С., с което на основание чл. 5, ал. 1 от Закона за ограничаване на плащанията в брой /ЗОПБ/ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 5000 (пет хиляди) лева за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1 от ЗОПБ. Твърди се, че решението е постановено в нарушение на закона, при съществено нарушение на процесуалните правила, състоящи се в необсъждане на съществени доводи относно незаконосъобразността на процесното НП. Според касатора съдът неправилно е приел, че е бил спазен тримесечния срок за съставяне на АУАН, визиран в разпоредбата на чл.34 от ЗАНН, тъй като срокът за съставяне на АУАН е започнал да тече на 27.10.2017г., когато актосъставителят е разполагал с всички данни за извършеното деяние и самоличността на извършителя, и е изтекъл на 29.01.2018г. , а АУАН е съставен на 31.01.2018г. В подкрепа на доводите си се позовава на съдебна практика на АССГ по идентични случаи между същите страни. Отделно излага доводи, че решението на

СРС е издадено в противоречие с чл.3 от ЗОПБ и чл.46 от ЗНА, както и на чл.28 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът, представляван от адв. В., поддържа касационната жалба и моли съда да отмени решението на СРС и НП.

Ответникът, представляван от юрк. Е., счита касационната жалба за неоснователна и моли за потвърждаване решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:

С НП № 344341-F371318/29.06.2018 г. на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева за нарушение на чл.3, ал.1,т.1 от ЗОПБ – за това, че на 16.05.2017г. в [населено място] е извършено плащане в брой на сума в размер на 10000 лева с получател [фирма] с посочено основание за плащането „предоставяне на заемната сума за заемателя за погасяване на текущи задължения, възникнали от обикновената му търговска дейност – електроенергия, задължения към бюджета, такси по ЗМДТ, заплати, материали, стоки и др. подобни“.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да представляват отменително основание по отношение на наказателното постановление, че актът за установяване на административно нарушение (АУАН) и НП съдържат всички законови реквизити, издадени са в сроковете по чл.34 от ЗАНН, и е осъществен състава на нарушението, за което дружеството е санкционирано, поради което законосъобразно е определена за него имуществената санкция и не са налице предпоставките за приложение на чл.28 от ЗАНН.

Решението е неправилно, тъй като процесното наказателно постановление е издадено при съществено процесуално нарушение, допуснато още в хода на образуването на административнонаказателното производство. Неправилно районният съд е приел, че не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, изразяващо се в съставяне на АУАН след изтичането на тримесечния срок от откриване на нарушителя.

Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя.

За да формира извод, че тримесечният срок е спазен, районният съд е приел, че нарушението е открито на 02.11.2017г. Това заключение на съда е погрешно, тъй като се опровергава от събраните по делото доказателства. Видно от документа, представляващ разпечатка от кореспонденция чрез електронна поща, документи, съдържащи информация с данни за извършеното плащане, са изпратени от дружеството на актосъставителя първо на 20.09.201г., а впоследствие на 27.10.2017 г. Това обстоятелство се потвърждава и от разпита на свидетеля - актосъставител в проведеното по делото пред районния съд заседание. Следователно, от събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че на 27.10.2017г. актосъставителят е разполагал с данните, въз основа на които впоследствие е направил констатацията за извършеното нарушение. Към тази дата вече е известно

нарушението, респективно нарушителят, и оттогава започва да тече тримесечният срок за съставяне на АУАН, определен в чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. При това положение, АУАН е следвало да бъде съставен най-късно на 29.01.2018г., което е първият присъствен ден след 27.01.2018г. В случая обаче АУАН е съставен след тази дата – на 31.01.2018г., което изначално и непоправимо е опорочило образуваното административнонаказателно производство. Наказващият орган е пропуснал да установи порокът при съставянето на АУАН и вместо да прекрати административнонаказателното производство, е издал наказателно постановление. Тъй като въззивната инстанция също не е констатирала наличието на порок при образуването на административнонаказателното производство и е приела, че срокът по чл.34, ал.1, изр. второ от ЗАНН е спазен, решението на районния съд се явява неправилно и следва да бъде отменено, както и потвърденото от него наказателното постановление, тъй като изтичането на давностния срок по чл.34, ал.1, изр. второ ЗАНН, погасява възможността за реализиране на административнонаказателна отговорност.

Воден от горното и на основание чл. 63 от ЗАНН във връзка с чл. 221 ,ал.2 и чл. 222, ал.1 от АПК, Административен съд София - град, II касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 03.08.2020 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 133-ти състав, по НАХД № 18052/2019 г.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 344341-F371318/29.06.2018 г., издадено от зам.- директор на ТД на НАП - С., с което на основание чл. 5, ал. 1 от Закона за ограничаване на плащанията в брой на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5000 (пет хиляди) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.